

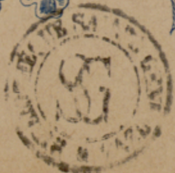

P. HEISE

Romancer og Sange.

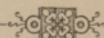
II AFDELING.

KJÖBENHAVN.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

INDHOLD.

(2. Afdeling.)

NATTEN VAR MILD OG KJÆR.

Andantino espressivo.

1. Nat _ ten var mild og kjær, stil _ le og dun _ kel, skjult var bag
2. Vi var saa e _ ne med os og vort Hjer _ te; u _ rørt for-
3. Smel _ tet til Eet var jo Livs _ fyl_dens Kjer _ ter, Eet va _ re
4. Drømmen _ de vugged vi som o _ ver Ha _ vet, væk _ ken _ de

1. Sky_en hver Stjer_nes Kar_fun _ kel. Vi var saa e _ ne! Lin _ de_nes Gre _ ne
2. bi os gled Mindet om Smer _ te, Min _ det om Stor _ me; na _ gen_de Or _ me
3. begge to bæ_ven _de Hjer _ ter; flet _ ted som Ran _ ker Eet vo _ re Tan _ ker;
4. Sukket, i Længsel be_gra _ vet; hil _ ste vor Stjer _ ne, som fra den fjer _ ne

1. sag_te_ligt svæ_ved vort Vindve for_bi _ Alt var en sød Me_lo _ die, Alt var en sød Me_lo _ die,
2. glemsel _ ind_hyl_led' i Dva_le jo laae _ Der var kun Eet, som vi saae, der var kun Eet, som vi saae,
3. Eet var vor Himmel, vor Tro og vort Haab, Eet, som vor Kjærligheds Daab, Eet som vor Kjærligheds Daab,
4. E _ vig_hed hav_de for_mæ_let vort Navn, _ Sa _ li _ ge, Favn ud _ i Favn, sa _ li _ ge, Favn ud _ i Favn,

1. Alt var en sød Me_lo _ die.
2. der var kun Eet, som vi saae.
3. Eet som vor Kjærligheds Daab.
4. sa _ li _ ge, Favn ud_i Favn.

Chr. Winther.

GRÆD IKKE MEER, DU LILLE MØ!

(Af „Stort Besvær for Ingenting“)

Allegro non troppo, con espressione.

1. Græd ik - ke meer, du
2. Syng ik - ke meer med

1. lil - le Mø! Hvem vil paa Man - den li - de? En Fod paa Land, en Fod i Sø.............
2. Suk i løn den Sang saa fuld af Smer - te! fra den Tid Vaa - ren først var grøn.........

1. ...., — hans Hjer - te flag - rer vi - - - - de. O,
2. ....; boer Svig i Man - dens Hjer - - - - te. O,

cresc.

græd ei saa, men lad ham gaae; vær frisk og glad i - sin - de, og

cresc.

sempre cresc.

lad din Sorg og Kla - ge gaae med Sang for al - le Vin - - de, og

sempre cresc.

f

lad din Sorg og Kla - ge gaae med Sang for al - - le Vin - de!

f

f

1. 2.

rit.

f

DEN JOMFRU SAD MED SORGEN.

(Af „Othello.")

f f dim.

1. Knæ. De grøn - - ne, grøn - - ne Pi - - - - - - -

2. blød. De grøn - - ne, grøn - - ne Pi - - - - - - -

f dim.

p 1. pp

1. le.........................

2. le......................... 2. De

mf p 1. pp

2 mf dim. pp

Jeg flet - ter min Krands af de grøn - - ne,

2 dim. pp

f pp

grøn - - - ne Pi - - - - - le.

f pp rit.

DER VAR EN SVEND MED SIN PIGELIL.

(Af „Som man behager.")

Allegro grazioso.

p ri_ _te_ _nu_ _ _to. a tempo ed animato.

leggiero. p ri_ _te_ _nu_ _to. f a tempo. ed animato.

1. Der var en Svend med sin Pi_ _ge_ _lil.........;
2. Hvor Ru_gen stod saa tæt og saa grøn..........,
3. Og som de sad, en Vi_se de kvad...........:
4. „Saa grib da Ti_den, for_in_den den gaaer."..........;

1_4. de sang, saa det klang o_ver Mark og Vang, de

1_4. sang........, saa det klang......, saa det klang o_ver Mark og Vang..........................

dim. f

p f

1. de gik ad den grøn_ _ne Rugmark til.
2. der fandt de To sig en Plads i_løn.
3. „Saa flygtigt er Li_vet som Blomstens Blad."
4. „thi El_skov er Blomsten i Li_vets Vaar."

1_4. I den un_ge Vaar..

p f

p poco rit. a tempo.

........., — naar Rin - ge byt - tes og Hjer - ter slaaer, naar Fug - - le - ne gyn - - - ge paa

p poco rit. a tempo.

cresc.

Kvi - sten og syn - - ge, - jeg fæ - ster min Brud i Vaar.........

cre - - scen - - - do.

p f

........., jeg fæ - ster min Brud i Vaar, i Vaar.........

p f

.........!

p accel. e cresc.

f

DENGANG JEG VAR UNG OG ELSKOVSFULD.

(Af „Hamlet.")

Allegretto.

1. Den_gang jeg var ung og el_skovsfuld, det var mig stort Be_hag, og Ti_den den gik saa let, saa let; det tyk_tes mig in_gen Sag.........
2. Men Al_der_dom kom li_sten_de og fik mig i si_ne Kløer, og brag_te mig til et fremmed Land; da var jeg ei den som før...........
3. En Hak_ke og en Spa_de kun, der_til et Dødning_lin, og saa et Hul i dy_ben Muld; den Stads skal væ_re din...........

HVIS DU VIL LIGGE HER UNDER DE GRØNNE TRÆER.

(Af „Som man behager.")

Vivace.

1. Hvis du vil lig_ge her un_der de grønne Træer,
2. Vra_ger du Hofmandsskik, fryder dig Solens Blik,

1. syn_ge af freidigt Bryst, kappes med Fuglens Røst: _ kom hid..............., kom hid................., kom

2. vin_der du selv dit Brød nøisom af Jordens Skjød: _ kom hid..............., kom hid................., kom

1. hid i Sko_ _ _ven ud...!

2. hid i Sko_ _ _ven ud...!

ff

1_2. Hos mig du seer ei Fjender fleer end Blæst og Vin_ter _ slud, ei Fjen_der fleer end Blæst og Vin_ _ _ _ter_ _slud..........

sf sf sf sf sf sf sf sf ff

1. 2.

KOM NU KUN, KOM NU KUN, DØD!

(Af „Helligtrekongersaften.")

Con dolore.

ff pp

1. Kom nu kun, kom nu kun, Død! svøb mig ind i dit sor - te
2. In - gen Blomst, in - gen Blomst maa strøes til Pryd paa min Ki - stes

f ff di - mi - nu - en - do. pp

ff

1. Sør - ge - slør. Fly......, min Sjæl, fly fra Li - vets Nød; ved den
2. sor - te Fjæl; in - - - - - gen Ven, in - gen Ven staae ved min

ff

p morendo.

1. Dei - li - ges Grum - hed jeg døer, ved den Dei - li - ges Grum - hed jeg
2. Baa - re med sorg - fuldt Far - vel, ved min Baa - re med sorg - fuldt Far-

p pp

p f

1. døer. Min hvi - -de Dragt med Bux - bom paa..............., o be - red den!
2. vel. For Graad at spa - re, byg med Flid.............. skjult min Re - -de,

p p f

p dolce. sf

1. en Død som den, jeg li - -de maa, In - -gen led- - - - -
2. at in - gen El - -sker kan gaae did for at græ- - - - -

p sf

pp

1. - - - -den.
2. - - - -de.

sf f pp

DENGANG JEG VAR KUN SAA STOR SOM SAA.

(Af „Helligtrekongersaften.")

Vivace e scherzando.

ff

1. Reg- -nen, den reg - ner hver e- -vi - ge Dag........., den reg - ner, den reg - ner hver
2. Reg- -nen, den reg - ner hver e- -vi - ge Dag........., den reg - ner, den reg - ner hver
3. Reg- -nen, den reg - ner hver e- -vi - ge Dag........., den reg - ner, den reg - ner hver
4. Reg- -nen, den reg - ner hver e- -vi - ge Dag........., den reg - ner, den reg - ner hver

ff sf

cresc. ff

1. e - - - - - - - - - - - vi - ge Dag..........
2. e - - - - - - - - - - - vi - ge Dag..........
3. e - - - - - - - - - - - vi - ge Dag..........
4. e - - - - - - - - - - - vi - ge Dag..........

cresc. ff

1. 2. 3. 4.

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

2. Men
3. Og
4. Og

1. 2. 3. 4.

sfp p

NAAR TIL LYREN ORPHEUS SANG.

(Af „Henrik den Ottende.")

Andante con moto.

p

1. Naar til Ly_ren Or_pheus sang,
2. Al_ _ting tyst_ned ved hans Spil;

armonioso. *sf* *p*

1. høi_ _ _ed sig ved Stræn_gens Klang Træ_ _ _ets Top og
2. Bøl_ _ _gen tav og lyt_ted til; tæm_ _ _met laa den

sf

1. is_ _ _dække Fjeld, og is_ _ _ _dækt
2. vil_ _ _de Sø, den vil_ _ _ _de

p *accel.* *sf*

ff *dim. e ri_ _ _te_ _ _ _ _nu_ _to.* a tempo.

1. Fjeld........................, Træ_ _ets Top og is_dækt Fjeld......;
2. Sø..............................., tæm_ _met laa den vil_de Sø...........

ff *dim. e ri_ _ _te_ _ _nu_ _ _ _to.* a tempo.

cresc. ff p

1. Urt og Blomst sprang fro_ _ _digt ud, ret_ _som naar paa
2. To_ _ _nens Tryl_le_ _magt er stærk; Sjæ_ _ _le_kval og

cresc. ff p

p

1. Vaa_rens Bud Regn og Sol_skin blan_ _ _ _ _ _ _
2. Hjer_ _te_ _værk lyt_ _te sig i Blund

p

1._ _ _des vel.
2. og dø.

1.

dolce.

2.

pp

DA BANK PAA MIT VINDU.

(Efter Claus Groth.)

Tranquillamente.

pp

1. Da bank paa mit Vin - du, da bank du kun paa, naar

p pp

Nat - ten har lagt sig paa Hyt - te og Vraa, paa

p pp

molto rit. a tempo. mf

Hyt - - te og Vraa. 2. Ja 4. Ved

pp molto rit a tempo. cresc.

più animato.

2. bank kun paa Ru - den, da vaag - ner jeg brat og kom - mer saa ud i den

4. den vil vi sid - de al - e - ne vi To og see op paa Him - len og

mf

p dim. pp a

2. kjø - - - li - - - ge Nat.............................. 3. Saa
4. ta - - - le i Ro.............................. 5. Kun

p dim. rit.

tempo.

3. stil - le er Ha - ven og Maa - nen saa blank, og Pi - len, den gam - le, den
5. Maa - nen og Nat - ten skal hø - re der-paa, og seent vil vi hjem - ad til

pp a tempo.

p pp molto rit.

3. knei - ser saa rank, den knei - - - - ser saa
5. Lands - by - en gaae, til Lands - - - by - en

p molto rit.

a tempo 1. 2.

3. rank.............. 5. gaae.............

a tempo. pp rit. ppp

INGEN NAT ER FOR MØRK.

Molto tranquillo.

dolcissimo.

1. In - gen Nat er for mørk, og for lang in - gen Vei for
kom nok en Maa - ne og gav dem et Vink, der

dolcissimo.

pp e sostenuto.

1. To, som vil mø - des, det skil - ler dem ei. Ingen Grav er for bred og for høit in - tet Fjeld. Vil
2. kom nok en Stjerne med le - den - de Blink. De fandt vel et Spor paa den vild - somme Sti. Vil

1.

1. To det af Hjertet, saa mø - des, saa mø - des, saa mø - des de vel........... 2. Der
2. To det af Hjertet, er Sav - net, er Sav - net er Sav - net, for - - -

sfp *sfp* *pp*

2.

2. - bi, er Sav - net for - bi.....................

ppp

HAN SA'E MIG SAA MEGET.

blev jo ei vred og kan ik - ke for - staae, at al - tid jeg
sva - red: „Jo-han, jeg maae gaae..........., Jo-han, jeg maa
ritenuto.
ritenuto.
più lento ed espress.
gaae!“ Nu staaer jeg og tænker og tænker, hvordan jeg ik-ke fik
ppp più lento.
cresc.
dim.
sagt...........: „Ja........, min e - - - - - - gen Jo -
cresc.
rfz
f dim.
p

pp morendo. a tempo I⁰

han. . . . .! Dog

morendo. a tempo I⁰

pp ral - len - tan - do. ppp

kom - mer han nu, kan jeg In - tet for - staae, men

p

sva - rer jo at - ter: „Johan, jeg maa gaae, ...

Jo - han, jeg maa gaae!"

vivace. *sf* *pp*

BERGMANDEN.

Allegro appassionato.

f

1. Berg_væg brist med
2. Dybt i Fjel_dets
3. Og i Dy_bet

ff *sf* *fp* *f*

1. Larm og Brag for mit tun_ge Ham_mer_slag......; ned_ad maa jeg
2. stil_le Nat vin_ker mig den ri_ge Skat......., Di_a_mant og
3. er der Fred, Fred og Nat fra E_vig_hed......; bryd mig Vei_en,

fz

ri_tar_dan_do. a tempo. 1. 2. 3.

dim. *ritenuto.*

1. Vei_en ba_ne mod det Maal, jeg kun tør a_ne.
2. Æ_del_ste_ne mel_lem Gul_dets ly_se Gre_ne.
3. tun_ge Hammer, til Na_tu_rens Hjer_te_kammer!

1. 2. 3.

dim. *ri_tar_dan_do.* a tempo. *ritenuto.*

piu lento quasi andantino.

p

En_gang sad som Gut jeg glad un_der Him_lens Stjer_ne_rad,

p piu lento quasi andantino.

dolce.

traad_te Vaa_rens Blom_ster_vei_e, hav_de Him_lens Fred i Ei_e.

dolce.

accelerando.

Tempo I°

ff

Men jeg glem_te Vaa_rens Pragt

accelerando.

cresc.

sf

ff

i den mid_nats_mør_ke Schakt........................,

dim.

f ri - tar - dan - do.

dim.

glem-te Fug-lens gla-de San-ge dybt i Gru-bens Tem-pel-gan-ge.

f *dim.* *ritar - dan - do.*

piu riten. *p* piu lento quasi andantino.

Den-gang først jeg steg her-ind, tænk-te jeg med

piu ritenuto. *pp* piu lento quasi andantino.

dolce.

barn-ligt Sind: Dy-bets Aan-der skal mig raa-de Li-vets en-de-

dolce.

accelerando.

lø-se Gaa-de.

accelerando. *cresc.* *sf*

Tempo I°

ff

End har in - gen Aand mig lært, hvad mig tyk - ke - des saa

ff

sært ...., end er in - gen Straa - le run - den,

f

f

ri - tar - dan - do. ritenuto.

som kan ly - se op fra Grun - den.

dim. ritar - dan - do. ritenuto.

piu lento.

p

piu lento. Har jeg fei - let? Fø - rer ei

p

cresc. — f — ff

frem til Klar - hed den - ne Vei? Ly - set blin - der

cresc.

ff

p cresc.

jo mit Øi - e, hvis jeg sø - ger i det Høi -

p cresc.

Allegro appass.

f

e. Nei, i Dy - bet

Allegro appass.

f

f

maa jeg ned; der er Fred fra E - vig - hed.........; bryd mig Vei - en,

fz

dim.

tun - ge Ham - mer, til Na - tu - rens Hjer - te - kam - mer!

dim.

ff

Hammer - slag paa Ham - mer - slag ind - til Li - vets sid - ste Dag............

ff

fz

ff sempre.

In - gen Mor - gen - straa - le skin - ner, in - gen Haa - bets Sol op - rin - der,

ff sempre.

ingen Haabets Sol op - rin - - - - der.

ff

KANSKE VIL DER GAAE BAADE VINTER OG VAAR.

Molto andante ed espressivo.

NU ER HER STELLET TIL PINTSEKVELD.

Andantino.

Nu er her stel_let til Pint_se_kveld. Kjæ_re Gut_ten min, langt bor_ _te, kom_mer du vel? Har du tungt at hen_te, saa und dig Frist; jeg skal nok ven_te; jeg lov_te saa sidst.................

SOV DU, DYRESTE GUTTEN MIN.

Lento e piano.

p pp p

Sov du, dy - re - ste Gut - ten min! Jeg skal vug - ge dig, jeg skal vaa - ge..........

pp

Gut - ten har sid - det paa sin Moders Fang. De to har le - get he - le Livsda - gen lang.......

pp *morendo.* *morendo.*

p p

Gut - ten har hvi - let ved sin Mo - ders Bryst he - le Livs - da - gen lang. Gud sig - ne dig, min

pp

Lyst.................! Gut_ten har lig_get til mit Hjer_te

pp pp

morendo.

tæt he_le Livs_da_gen lang. Nu er han saa træt..............

morendo.

p pp

Sov du, dy_re_ste Gut_ten min! Jeg skal vug_ge dig, jeg skal

pp

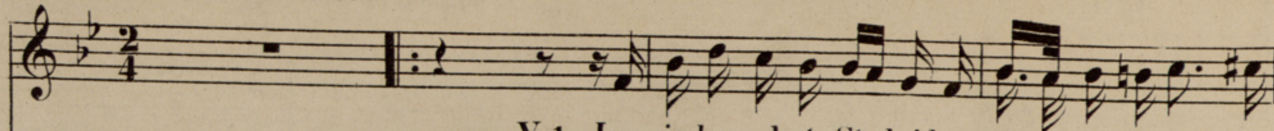
ppp

vaa_ _ _ _ge...............................

ppp
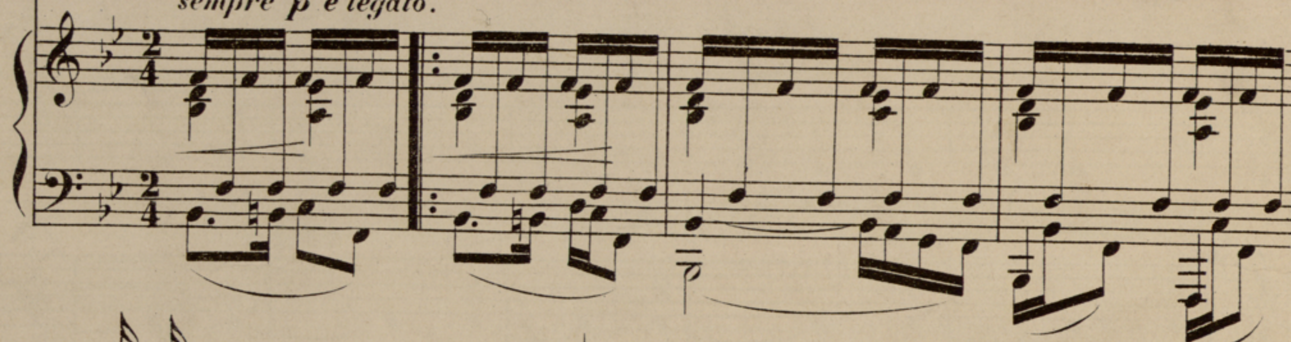
JEG MINDES VEL ET STED.

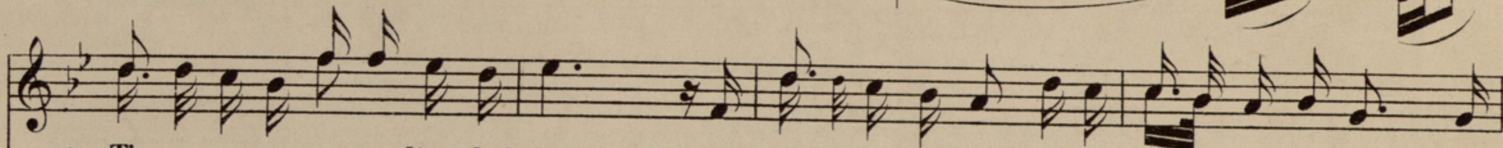
Andante sostenuto.
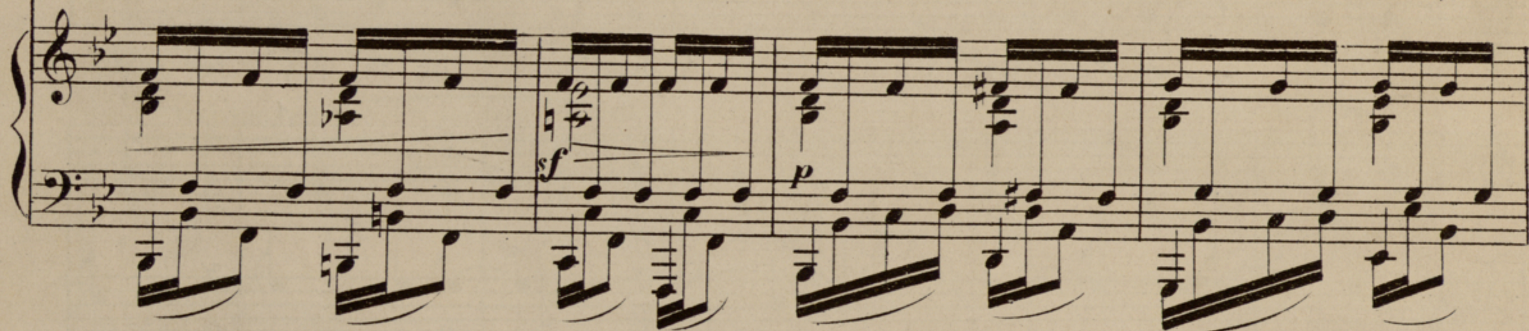

V. 1. Jeg mindes vel et Sted, gid jeg var der igjen, der
V. 2. Der le-ge-de de Fug-le bag Val-birkens Blad, der
V. 3. Der stod jeg tidt ved Vinduet og bag de høi-e Træer, og
V. 4. Der sad vi tidt i Maanskin bag Ro-sernes Hæk ved

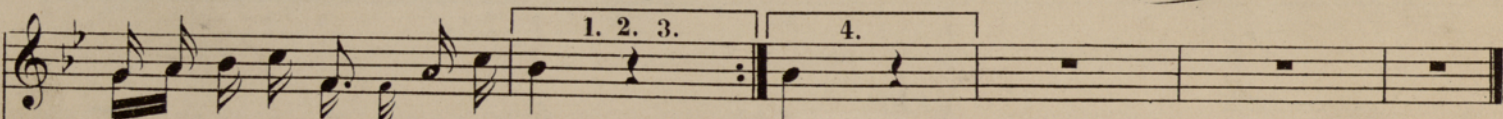
sempre p e legato.
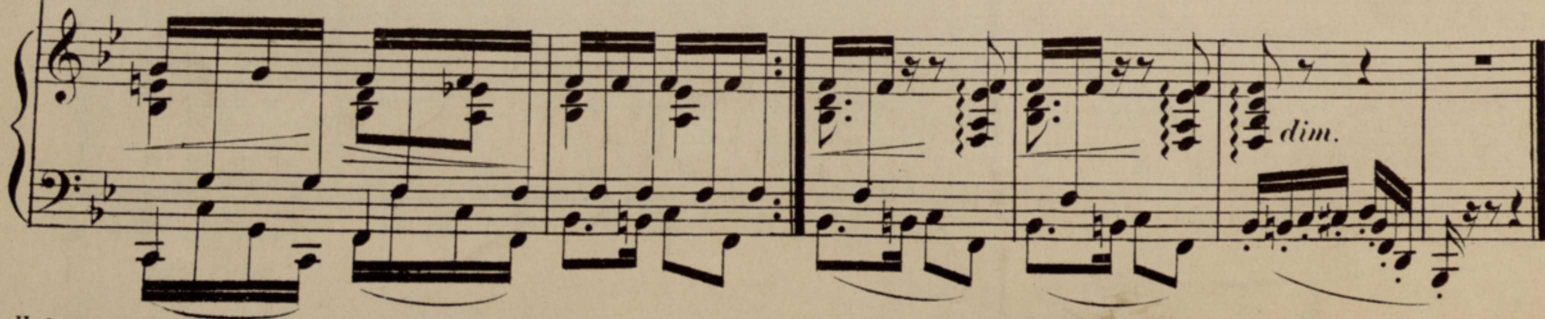

1. Timer-ne saa sagte-lig gled hen—, liig sølv-kla-re Per-ler, der drages paa en Snor, saa
2. var jeg saa munter og saa glad—, der sprang jeg tidt i En-gen og ag-ted ei derpaa, hvad
3. tænk-te paa den jeg har kjær—, og naar han da sig nærmed med hur-ti-ge Fjed, da
4. Siden af den ris-len-de Bæk—, og vexled mangt et Ord halv i Al-vor halv i Skjemt, det

1. milde som to El-skendes Ord.
2. Folk vil-de si-ge, der det saae.
3. glæ-de-des mit Hjer-te der-ved.
4. har nu vel længst han for-glemt.

NAAR SVANEN DRÖMMENDE.

Moderato, ma con molto affetto.

V. 1. Naar Sva _ nen drømmende paa
V. 2. Naar Nat _ tens Stjerner funkler
V. 3. Naar bleg og længselfuld sig
V. 4. Thi gjer _ ne vorder jeg med

ad libitum.

Ped.

1. Strøm_men bøl _ ger, da tæn _ ker jeg, min tau _ _ se Ven, paa dig,
2. i det Høi _ e, da tæn _ ker jeg, min skjul _ te Haab, paa dig,
3. Maa _ nen hæ _ ver, da vox _ er end min Læng _ sel ef _ _ ter dig.
4. den for _ tro _ lig, hvis i dens Nat jeg skal gjen_fin _ _ de dig,

ritard.

p *cre _ scen _ do.* *sf* *f*

con anima.

1. og paa den Drøm, som du i Sjælén dølger, men som du vist engang be_troer til mig.
2. og paa den Glands, der funkler i dit Øi_e og paa det Smiil, der har for_tryllet mig.
3. naar som et Dødningskib den fremad svæver da tæn _ ker jeg: kan Døden frelse mig?
4. men Himlen selv mig vorder Sorgens Bolig, hvis ei du der for_enes skal med mig.

p a tempo.

crescendo. ritard.

a tempo.

ad libitum.

diminuendo.

Ped.

DU VAR DET DEILIGSTE BARN.

Andante.

Du var det dei_ligste Barn, jeg i mit Liv har seet,

p

skjøndt i en fat_tig Bo_lig din Seng man hav_de redt. Du fandt i den fat_ti_ge

p rfz

Bo_lig for Nat_te_kul_den Læ, der vug_ged dig din Mo_der i Søvn paa si_ne Knæ.

p

Der red_te hun di_ne Lok_ker og kys_se_de din Kind og svøb_te dig i

sf

Hal_men for Vin_ter_stor_men ind. Da lyt_te_de du saa stil_le, i_

rfz

mens din Mo_der sang, vid_un_der_li_ge To_ner da ved dit Lei_e klang.

Og naar da din Læ_be smi_led, da maat_te Sor_gen flye, det var som om du

sf

le_ged med Aan_der un_der Sky. Og Him_melens ly_se Ska_rer, de

rfz

svæ_ved til dig ned, det var som om du vid_ste, hvad in_gen An_den veed.

Da tænk_te jeg mens jeg sku_ed i di_ne Øi_ne blaa, kan Pa_ra_di_sets

Blomster da vox_e mel_lem Straa?

Andantino molto espressivo.

ABDUL HEYKARS ARIE.

Allegro.

Om lidt er Alt for sil_dig! Al_lah maa staae mig bi.

pp cresc. f dim.

Molto agitato ma non troppo presto.

O hel_ _li_ge Pro_phet, o hel_ _li_ge Pro_phet.................!

p cresc.

Dit Navn lov_pri_ _ses eens,

f p cresc.

ja dit Navn lov_pri_ses eens af Drot, af Drot og Hyr_ _de,

trem. f cresc. fz

Andantino.

Tag i din naa-de-ri-ge Favn den dy-re-ba-re Byr-de!

p p

Tag i din Favn, tag i din Favn den dy-re-ba-re Byr-

cresc. f p

Tempo I?

de! O hel-li-ge Pro-

p f

phet! O hel-li-ge Pro-

p f

phet! O hel_li_ge, o hel_li_ge Pro_phet! Slaae om den di_ne Eng_les Vagt, og
ff
f
trem.
f
riten.
løft den høit paa Frel_sens Vin_ge! Lad ingen skjæn_dig, fjendt_lig Magt til
p
Tempo I°
a piacere.
Un_der_gang den brin_ _ge, til Un_der_gang, til Undergang den
accelerando.
a tempo.
f
a tempo.
brin_ _ge!
ff

SELIMS ROMANCE.

Andante espressivo.

Et kun veed jeg: den_ne mør_ke Vraa vinder Klarhed af Dit Øi _ e. I min Ringhed kan jeg let for_staae, at jeg maa, jeg maa for Dig mig bøi _ _ e.

p *dim.* *f* *cresc.* *mf*

animato.

Tal kun! Naar Din Fløi _ te_stemme ly _ der, Se_lim gjer _ ne, Se_lim hen_rykt ly _ _ _ _ _ der.

riten. al Fine.

H. Hertz.

p *pp* *espress.* *pp* *dim.*

LEILAS CAVATINE.

Larghetto sostenuto.

Leila.

p espress.

pp

1. I skjønne, ly_se Da_ge i min Fa_ders Borg, for_bi min Er_in_dring I dra_ge og vol_de mig Sorg! Ak, som en Plan_te

2. Min Længsel E_der sø_ger, mi_ne Sø_stres Kor, men Sav_net min Kval for_ø_ger; hvor er E_ders Spor? Nu, da fra E_der

p

pp

mf

pp

1. blev jeg ryk_ket fra min Rod af en gru_ _ som Haand. Mit
2. jeg er skil_let, er mit Liv som en ængst_ _ lig Drøm, kun

1. un_ _ ge Liv................ blev o_ver_skyg_ _ _ get
2. der sig spei_ _ _ ler E_ders Bil_ _ led

cresc. *f* *dim.* *p*

1. af en u_sa_ _ lig Aand, af en u_sa_ _ lig Aand, af en u_
2. i mi_ne Taa_rers Strøm, i mi_ne Taa_ _ rers Strøm, i mi_ne

cresc. *f*

1. 2.

1. sa_ _ _ lig Aand.
2. Taa_ _ _ rers Strøm.......................................! H.Hertz.

pp *p* *pp morendo.*

LEILAS ROMANCE.

Molto appassionato

f

Leila.

1. I spørge mig, Ven_inder, hvor_for jeg er be_drø_vet, hvor_
2. Ak, el_ske_de Ven_inder, hvor kunde jeg for_kla_re den
3. I To_ner, der be_vin_ge mit Savn, min Længsels Kla_ge, mens

p

1. for med mi_ne Taa_rer jeg standser E_ders Lyst.............,
2. længsels_ful_de Smer_te, der suk_ker i mit Bryst............?
3. hid og did I svai_e, søg I min tav_se Ven..............!

cresc.

f

3

poco riten. *rit.*

1. om hemme_li_ge Fjender mig har min Ro be_rø_vet,
2. Af al_le mi_ne Fjender kun Een mig bringer Fa_re;
3. De Suk, jeg ei kan tvinge, i Ka_ra_va_ner drage a tempo.

p *poco rit.* a tempo. *rit.*

cresc. *accel.*

1. om Ha_ _detsPiil mig saa_ rer og skjælver i det_te Bryst. . . . .
2. han sid_ _ _der i mit Hjer_ te og ta_ler med sag_te Røst . . . .
3. paa u_ _ _bekjendte Vei_ e, og ik_ke jeg veed hvor_ hen. . . . .

cresc. *f* *cresc e accel.*

lento a piacere. tempo I°

1. . . . ., og skjæl_ver i det_ _te Bryst.
2. . . . ., og ta_ler med sag_ _te Røst.
3. . . . ., og ik_ke jeg veed hvor_hen.

H. Hertz.

lento a piacere. *p* *cresc.*

dim. *f*

VEXELSANG.

Andantino.

Leila.

a tempo.

bær den, o tag den og bær den! den vil styr - ke dit Mod..., den vil

f

styr_ke, styr_ke dit Mod, o tag den og bær den, o tag den og

p cresc. e accel.

a tempo.

bær den! den vil styr - ke dit Mod, den vil styr_ke, styrke dit Mod i Nødog Træng -

f

pp

Allegro con fuoco. Selim.

- sler, O Lei - la, ingen A_mu - let kan

f

fz

styr - ke mit Mod som Du, kan styr- - - ke mit Mod, mit

fz cresc.

fz

cresc.

Mod som Du..........! I _ fald.......... din

fz *p* *p*

Vre _ de kan min Sjæl for_mør _ _ke, dit Smiil...... er

cresc.

Klar _ hed, er Klar _ hed for min Hu.........., dit Smiil er

rit a piacere.

Klar _ hed, er Klar _ hed for min Hu. Ja

p *f*

tro mig, tro mig, kun, din Mild _ hed er en Magt, ja tro.......... mig

fz *fz* *cresc.* *fz*

kun, din Mild - hed, ja din Mild - hed er en Magt. . . . .

f

. . . . ja. . . . . en Magt. . . . .

p *cresc.*

molto riten. **Andante.**

en Magt. . . . . , der Styr - ken i min Arm har lagt, der

f *pp*

Allegro con fuoco.

Styrken i min Arm, ja i min Arm. . . . har lagt.

molto cresc. *f* *cresc.*

ff

HVORFOR VILDE DU SPØRG MIG?

(Fra Gammelhollandsk.)

Lento con espressione.

pp

Der gik tre fav_re Jom_fru_er smaa i_gjen_nem den grøn_ne Lund. Og

ff>p pp

dem drev Dug o_ver hvi_den Fod den sil_di_ge Af_ten_stund.

p sf dim.

p pp p

Den e_ne hun sang saa fry_de_fuldt, den anden var mod i Hu, den

pp

tre - die tog til at spør - - ge: „Hvor er din Fæ - ste - mand nu?"

p *cresc.* *f*

un poco agitato.

mf

„Og hvor - for vil - de du spør - ge mig? Det

ff *dim.* *mf*

var min bit - tre - ste Nød!

f *piu ritenuto.*

Tre Rid - de - re vog min Fæ - stemand, nu

cresc. *f* *ff*

dim. a tempo. *tranquillo.*

er han sla - gen og død."

„Og

sf *p* *dim.* *p* *pp*

er han sla - gen, og er han død, du vor - der al - drig hans Viv. Saa

dol.

tag dig en an - den fa - ger Svend, det glæ - der dit un - ge

dol.

cresc. ed accel.

Liv!" „Og tog jeg en an - den

sf *sf* *cresc. ed accel.*

a tempo.

f

fa - ger Svend, saa slog det mit Liv i - hjel. Far -

pp

vel baa - de Fa - der og Mo - der, du lil - le Søster far - vel!

f pp

p

De tu - ed en Grav op un - der en Lind, saa

p

marcato il basso.

sør - ge - lig paa den jeg seer. Jeg gan - ger mig ud til den

dim. pp

grøn - ne Lind, saa kom - mer jeg al - drig mer.

pp

GAMMEL FRANSK ROMANCE.

Allegretto.

p

1. Der skul_de to Sø_stre til Kil_ _den gaae,
2. Fra Klo_ste_ret kom den lil_le Ge_rard;
3. „Gaae hjem, O_ri_our, saa stærkt som du kan!
4. Helt smaa var de Skridt, O_ri_our hun tog,
5. „Du gaaer med Ge_rard, og vel jeg det seer:
6. Ge_rard og Gai blev hin_an_ _den tro,

f dim:

p

pp il basso leggiero.

1. og Gai tog Kruk_ken at bæ_re paa,
2. han kys_se_de Gai, som Vand_krukken bar,
3. de ven_ _ter hjem_me paa Kruk_ken med Vand;
4. saa saa_re hun græd, si_ne Hæn_der hun slog:
5. han kys_se_de en_gang, han kys_se_de fler;
6. de gik til hans Far_mo_der beg_ge to,

f

1. i_ mens O_ri_ _our paa Blom_ _ _ster_ne saae.
2. og strax fik han el_le_ve Kys til Svar.
3. men jeg vil ta_ge Ge_ _rard til Mand!"
4. „Skam faae du Sø_ster, at hjem du mig jog!"
5. det troer jeg: Du kommer vist al_ _ _ _ _drig mer!"
6. hun lod de_res Bryl_lup med Æ_ _ _ _ _re bo.

tr

p

dolce.

1. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min
2. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min
3. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min
4. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min
5. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min
6. Det luf - ter i Løv, det su - ser i Træer, og nu vil jeg kys - se min

dolce *cresc.*

1. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-
2. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-
3. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-
4. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-
5. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-
6. Hjer - tenskjær! Min Hjer - - - - - - - - - - - - - - tens-

pp *tr* *p* *p*

Efter 1ste 2det 3die 4de 5te Vers. | Efter 6te Vers.

1. kjær!
2. kjær!
3. kjær!
4. kjær!
5. kjær!
6. kjær!

ritardando al fine. 8

f *dim.* *p* *pp* *ppp*

UNGE GEORGE CAMPBELL.

(Fra Skotsk.)

Vivace e ben marcato.

pp

Ud gik hans Mo - der, saa sor - rig - fuld i

pp

Gaard, ud gik hans un - ge Brud, hun rev sit gu - le

p f dim.

f dim.

Haar: „Saa fri du red i Sad - len, saa stolt du red af -

f

cresc. f

sted; din go - - - de

pp

ff e staccato. dim. pp

dim.

Hest er kom - men hjem, men du kom ik - ke

dim.

pp *p* meno mosso con espressione.

med!" „Min Eng lig - ger hen, og mit

f *p*

Hø er ik - ke strøet. Min La - de staaer tom, og mit

cresc.

cresc.

ff a tempo *con fuoco.* *ff*

Barn er ik - ke født. Saa

ff *cresc.* *ff*

fri du red i Sad - len, saa stolt som in - gen fler.

ff e staccato.

pp

Din go - - de Hest er kom - - men hjem -

dim.

pp

dim.

du kom - mer al - drig mer!

vivo con fuoco.

ff

Du kom - mer

dim.

f

ff

dim. e morendo.

al - drig mer!

ff

pp

pp

perdendosi.

DIN FADER SKAL IKKE SKJÆNDE.

(Fra Gammelhollandsk.)

Vivace e grazioso.

cresc. *p* *f* *p* *leggiero.* *p*

„Min Skat, vil du med mig

f

ri - de? Mit Liv, vil du med mig gaae? Min Dei - lig - hed, vil du mig

f

p *f*

vi - se, hvor rø - dest Ro - ser - ne staae? hvor

p *pp* *cre - scen - do.*

p *dim.*

rø - dest Ro - ser - ne staae?"

f *p* *sempre dim.*

pp

„Og om jeg vil - de dig vi - se, hvor rø - dest Ro - ser - ne

pp

staae: min Fa - der vil paa mig skjæn - - de, min Mo - der hun vil mig

pp pp

slaae:" „Din Fa - der skal ik - ke skjænde! Din

p f p

Mo - der skal ik - ke slaae! Al - le de rø - - de Ro - ser dem

f p pp tr fp f

see vi slet ik_ke paa! dem see vi slet ik_ke paa! Al_le de rø_de

f *dim.* *p* *pp*

Ro_ _ser dem see vi slet ik_ke paa, slet ik_ke

cre_ _scen_ _ _do.

paa! Al_ _le de rø_ _ de

f

Ro_ _ _ser!“

PRASKOVIUSCHKA.

(Fra Russisk.)

Andante.

1. I_gaar_af_tes peb min Vag_tel, he_le Nat_ten har den skreget,
2. Og min e_gen Prasko_viuschka, hun min ly_se Gre_go_rievna,

cresc.

1. gjen_nem Mørket lød dens Kalden. Men i_mor_ges gan_ske tid_lig
2. hun har hul_ket he_le Nat_ten. Men i_mor_ges gan_ske tid_lig

1. hør_te Ingen mer til Fuglen, i sit Guldbur var den ik_ke.
2. hør_te Ingen mer til Pi_gen, paa sit Kammer var hun ik_ke.

agitato e con fuoco assai.

ff ritard a piacere. *dim.*

1. Der har været store Fal_ke, de har ta_get Vagtlen med sig.
2. Der har været høje Her_rer, de har taget Praskoviuschka.

HUN ER SAA SKJÆR.

af Ridder Wachsmuth von Mühlhausen (1230.)

Andantino espressivo assai.

pp *dol.*

1. Hun er saa skjær som den hvi - de Sne, hun
2. Vel tyk - kes So - len mig blank og klar, men

cresc. *p*

1. er saa fin med sit gu - le Haar, hun er saa rank og saa
2. bed - re Lys blev i hen - de lagt; to gla - de Øj - ne den

mf *p*

1. ren at see, hun er det dej - lig - ste, jeg for - staaer! Saa
2. Fru - e har, i dem jeg fø - ler Guds mil - de Magt! Og

dol.

1. lys en Glæ - de, som No - gen veed, maa gjer - ne væ - re de
2. lag - de de Kro - nen fra Rom for min Fod, men de vil - de ta - ge mit

f p

1. An - dre be - red, men jeg vil ej - e min Kjær - - - - lig -
2. bed - ste Klenod: den Han - del blev dem vist al - - - - drig

cresc. f dim.

Efter 1ste Vers. Efter 2det Vers.

pp

1. hed. Vel
2. god!

pp pp

SKJØNNE FRU BEATRIZ.

(Fra Spansk.)

Tempo di menuetto.

Der staaer et Bryllup i Fran_ke_rig ud _ i den Stad Pa_ris: Helt sta_te_lig ganger i Dan_sen den skjønne Fru Be_ _a_ _triz..............................

Hun dansed længe, hun dan_sed vel, hun dan_ se_de let paa Taa. U_de stod un_ge Grev

dolce. pp

Mar_tin og bli_de_lig til hende, bli_de_lig til hende saae. „Hør du det,

pp p

un_ge Grev Martin, og hør, hvad jeg spør_ger dig! Hvad en_ten seer du paa

cresc.

dim.

Dansen? Hvad hel_ler seer du paa mig? Hvad hel_ler seer du paa mig?“ „Slet ik_ke

dim. pp f

seer jeg paa Dan_sen, saa man_gen Dans har jeg traadt;

p

p dolce.

jeg seer paa dig, for du er saa skjøn, og det gjør mit Hjer - te godt, mit Hjer - - te godt"!

p f dim.

pp

„Og gjør det dig godt, Grev Mar - tin, saa tag mig og før mig af - sted!

p

Min Mand er baade gam - mel og stiv, —

f dim. f

han lø_ber ik - ke med!"

crese. ff dim.

Der

sfz

staaer et Bryl_lup i Frankerig ud - i den Stad Pa - ris: Helt sta_te_lig ganger i Dan - sen den skjøn - ne, skjønne Fru Be - a - triz.

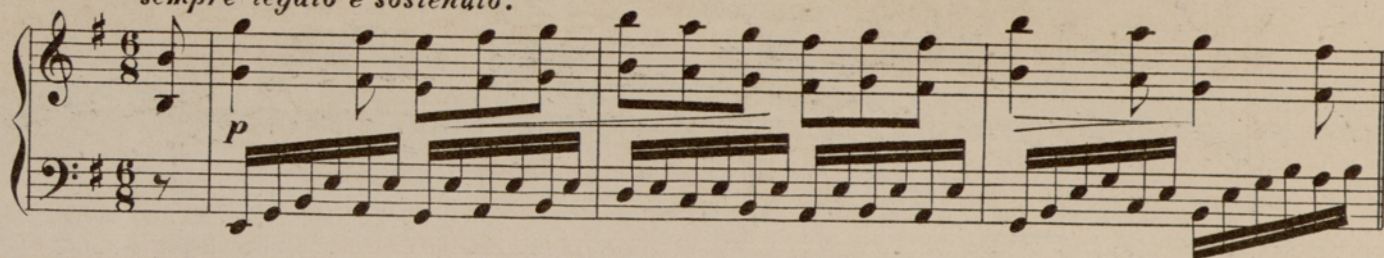
dim. f p pp poco rit.

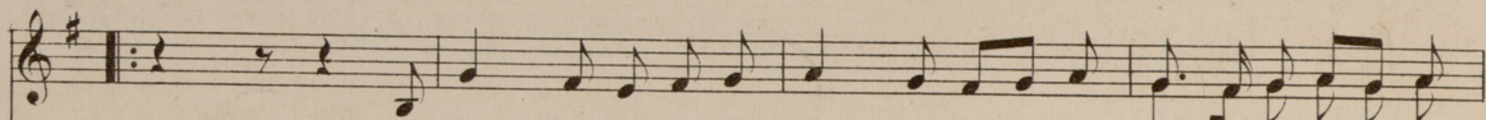
pp poco rit. a tempo. p cresc. ff

„I SKOVENS HØISALE FALKEN GRAA."

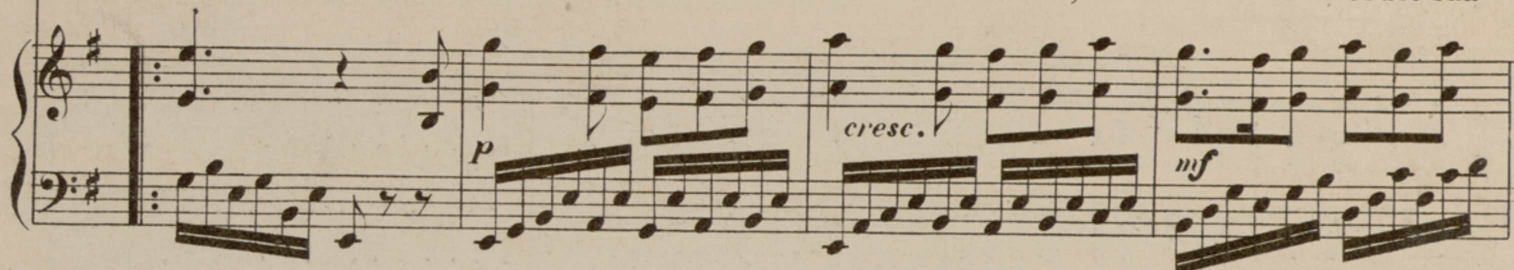
Andantino.

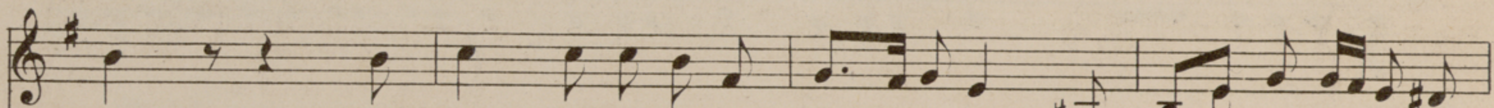
sempre legato e sostenuto.

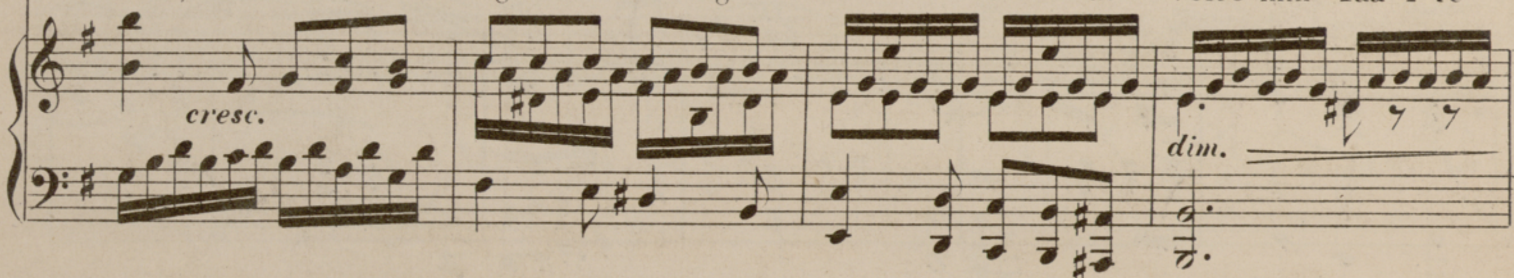

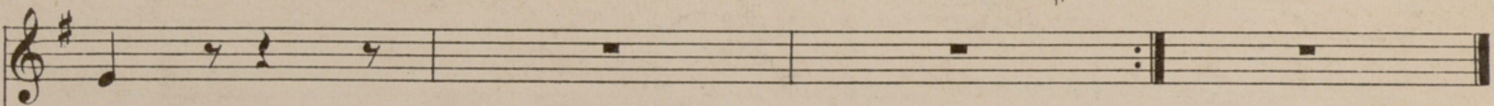
1. I Sko_vens Høi_sa_le Fal_ken graa tør byg_ge med dri_stigt
2. Bag dunk_le Bu_ske saa luunt i Løn der lægger sig Hjort hos
3. Naar Blom_sten græder i Luf_tens Strøm, dens Smer_te vorder saa
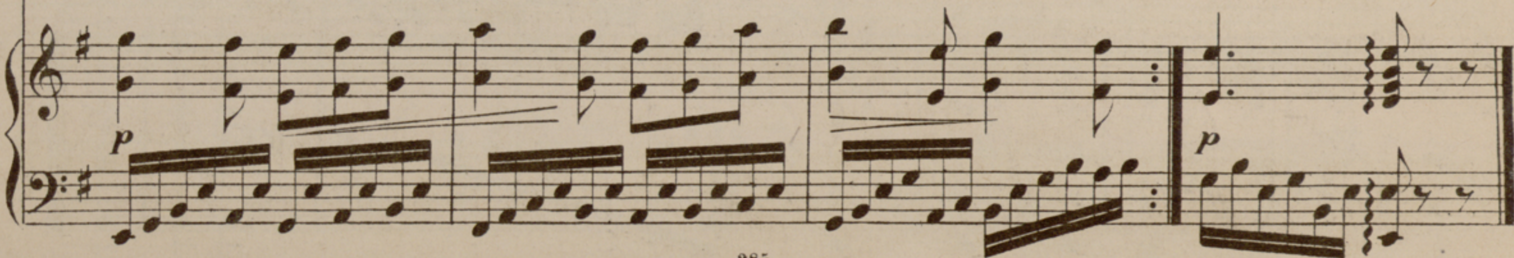

1. Mod; men jeg har ik_ke den Qvist hvor paa jeg hvi_le kunde min
2. Hind; men jeg har ik_ke den Tu_e grøn, hvor jeg kunde svale min
3. kort; til mig der naaer ingen Aan_de øm at veire min Taa_re

1. Fod.
2. Kind.
3. bort.

Chr. Winther.

„NAAR NATTEN KASTER SINE SKYGGER."

Andante. *Con dolore ma senza affetto e sempre p*

Naar Natten kaster si_ne Skyg - ger ud over tau_se Sø og Kyst,

da kommer Sorgen hid og bygger sit Nat_te_lei_e i mit Bryst.

Som Vedbend tæt til Stammen klynges, saa den gaaer ud og er for_ød, saa Sorgen ved mit

Blod foryn_ges og le - ver frodigt af min Død.

Chr. Winther.

„NAAR DAGEN ER BORTGANGEN."

Con anima, ma non troppo presto.

p 3 3 p

1. Naar Da - gen er bort - gan - - gen og
So - len at - ter straa - - ler, da
var - me Syd er fløi - - et de
- ro - lig er min Slum - - mer, u -

p tranquillo

1. Nat - ten fal - der paa, og al - le de smaa
2. ta - ler vel min Mund; det sy - nes, som jeg
3. mun - tre Fug - les Chor; de træt - te Bla - de
4. sta - dig er min Gang; og fjernt fra Har - pens

cre - scen - do.

1. Stjer - - ner paa Him - mel - bu - en gaae; da
2. er der, men ak! det sy - nes kun; thi
3. sø - - ge til den mo - der - li - ge Jord; og
4. Stræn - - ge flygter mod - - løs min Sang; min

f dim. p p p marcato il basso.

1. slum - rer vel mit Øi - - e, men Tan - ken i - ler
2. mens min Tun - ge ta - - ler, mit Hjer - te i - ler
3. Træ - ets Frug - ter fin - - de saa luunt et Vin - ter
4. Tan - ke og mit Hjer - te, ak, vil Du hu - se

sempre accelerando e cresc.

1. frem og sø - ger gjen - nem Drøm - - men til sit
2. frem og sø - ger gjen - nem Svær - - men til sit
3. gjem— min Tan - ke og mit Hjer - - te skal de
4. dem? I Him - len og paa Jor - - den de

diminuendo e ritardando.

1. el - - - ske - de Hjem, og sø - ger gjen - nem
2. el - - - ske - de Hjem, og sø - ger gjen - nem
3. al - drig fin - de Hjem, min Tan - ke og mit
4. har ei an - det Hjem, i Him - len og paa

a tempo. *e molto espressivo.*

1. Drøm - - - - men til sit el - ske - de Hjem.
2. Svær - - - - men til sit el - ske - de Hjem. 2. Naar
3. Hjer - te skal de al - drig fin - - de Hjem? 3. Til
4. Jor - den de har ei an - - det Hjem? 4. U-

Chr. Winther.

GULNARES AFTENSANG

af Aladdin.

Poco adagio.

p espres. *fz*

1. Ci - thar lad min Bøn Dig rø - re, hø - re lad Din hul - de Stemme;
2. Tolk min El - skov høi og her - lig, kjær - lig skal min Stemme føl - ge!

fz

1. glem - me skal jeg da min Kummer, sødt i Slummer skal Du dys - se al min
2. døl - ge skal den ei min Flamme; skjøndt kun stam - me kan min Læ - be, elskte

p *crescendo.* *f*

1. Frygt og Ø - ret kys - se med Din hul - de Strænge - klang.
2. Ci - thar lad os stræ - be beg - ge paa forskjel - lig Viis.

ri - - tar - - dan - - do.

p a tempo.

1. See den bli-de Af-tenrødme! Sødme dufter Rosens Blade.
2. Medens Purpur-af-tenstunden Lunden smilende forgyl-der

1. Gla-de Bøl-ge Maa-nen fø-der, hvor den møder paa sin
2. fyl-der Sang de dunk-le Kro-ner, to-ner Natter-ga-lens

1. Bu-e, for i Nat-tens from-me Lu-e taus at
2. Vi-se; o saa priis, saa lad os pri-se, hvad der

1. hø-re El-skovs Sang.
2. kræ-ver Al-les Priis!

A. Oehlenschläger.

p *pp* *p* *p* *cre-scen-do.* *f* *fp* *tr*

GUNHILLDS ROMANCE.

Allegro.

pp

V.1. I Spaa_doms_kløften ved Fjeldsø boer den mægti_ge Bjergets
V.3. Hun vil ham dra_ge i Dy_bet ned, hvor gamle Gu_der

f *pp* *cresc.*

p

1. Fru_e, hun lok_ker de Un_ge med fag_re Ord— Vee
3. dvæ_le, der her_sker der in_gen Kjær_lig_hed, ej

p

f

1. Den, som hen_de faaer sku_ _ _ e!
3. Fred for Men_neskers Sjæ_ _ _ le.

p

V.2. Hun lo_ver ham Guld og
V.4. Thi raa_der jeg hver en

cresc. *f* *p*

2. el_sket Mø, hvis han til Fre_ja vil be_de; — men Fal_ske som den slu_gen_de Sø er hendes Løf_ter om
4. Svend og Mø: „Tro ik_ke de smi_len_de Vo_ver! Ro ik_ke o_ver den blan_ke Sø, naar Maanen skinner der_

p *pp*

pp

Glæ - - - - - de.
o - - - - - ver!
V. 5. Thi

cresc.
f

dra - gen - de ly - der da hen - des Sang, da har hun Magt at daa - re; og føl - ger du Bjer - gets

pp
cresc.
p

lok - kende Klang, du hvil - te bedre paa Baa - - re,

f

pp

du hvil - te be - dre paa Baa - - re!

dim.
pp
f
f

SKJALDENS SANG.

Allegro moderato, ben marcato.

f

1. Her - lig er Hal - len hos ri - ge Her - se Mund - godt og Mjød han
2. Snart vil ung Hel - - ga selv frem - skri - de skjøn som So - len paa
3. Bej - ler - ne bæ - ve af El - skovs - bryn - de. Væl - ge hun vil den,

f

ff

1. mildt ud - - de - - - ler.
2. Sne - - fjelds - - tin - - - der.
3. hen - - de er vær - - - dig.

ff

p

1. Dej - ligst af Alt, dei - ligst af Alt dog er hans Dat - - -
2. Stær - ke Mænds Hjer - ter, stær - ke Mænds Hjer - ter smel - te som Sne - - -
3. Fa - grest af Fag - re, fa - grest af Fa - gre den Bed - ste fav - - -

p leggiero.

1. ter.
2. en.
3. ner.

CHOR.

Tenori.

f

Dej - ligst af Alt, dei - ligst af Alt, dog
Stær - ke Mænds Hjer - ter, stær - ke Mænds Hjer - ter,
Fa - grest af Fa - gre, fa - grest af Fa - gre den

Bassi.

f

ff

f

1. er hans Dat - ter.
2. smel - te som Sne - en.
3. Bed - ste fav - ner.

ff

VUGGESANG.

Andante e tranquillo.

p Gunhild.

V. 1. Sov trygt i Vug - gen, du Hel - gas
V. 2. Jeg sig - ner dig med Sankt O - lafs
V. 3. Jeg sig - ner dig i vor Fru - es
V. 4. Sov sø - de - ligt nu min dy - re

sempre p

1. Barn! Jeg vog - ter dig tro mod Hul - drens Garn, de spæn - des om
2. Tegn, det er mod Trol - de det stær - ke - ste Hegn: Han ma - ned dem
3. Navn, jeg sig - ner dig mod hver Ørn og Ravn, som lu - rer paa
4. Skat! Krist vær - ge dig mod den mør - ke Nat, som tru - er os

p

1. dig fra Fjel - det, fra Fjel - - det....
2. ind i Fjel - det, i Fjel - - det....
3. dig fra Fjel - det, fra Fjel - - det....
4. Al - le fra Fjel - det, fra Fjel - - det....

p

pp

pp

MOD SYDEN I KVELD.

Allegro moderato.

a piacere *cresc.* *mf* *p*

f *p*

Mod Sy-den i Kveld staae til dig mi-ne Tan-ker, du sne-klæd-te Fjeld. O
I-af-tenblot see Py-re-næ-er-nes Dronning, hin dej-li-ge Fee, som end-

f *p*

Norden-vind, meld de sol-ri-ge Lan-de min Læng-sel! Tag med en
nu maaskee sit Guld-haar i Sol-skin-net ba-der, mens Mørket

cresc.

cresc. *f* *p*

flyg-ten-de Sang fra mit Fæng-sel, tag de-res San-gers Far-
styr-ter i tun-ge Cas-ca-der o-ver den glø-den-de

cresc. *f* *p*

vel!
Snee.

mf

cresc.

p

cresc.

più mosso

fp

staccato

cresc.

p cresc.

Nat - ten har slukt Ga - - scog - - nes Sol, og Mør - ket Ban - ne-ret
Sluk - kes den lu - en - de Fak - kel i Vest, vaag - ner han op af sin
Ri - der Ro-land med hun - dre-de Mand fyl - ke-de tæt som en
Staal er Hel - tens den tun - - ge Dragt, Staal er Töj - len, han
Y - derst han stand - ser paa Klip - - pens Kant, højt o - ver Af - grundens
Blæ - ser han Hor - net vildt, u - den Rast, til Blo - det sprin - ger af

p

løf - - - ter, fol - der det ud mod den tin - dren - de Pol,
Dva - - - le; Hov - spo - ret ly - ser un - der hans Hest vidt
Ki - - - le; Gni - ster - ne fy - ge saa tykt som Sand, hver
hol - - - der, Staal er Hjelm - bu.- skens Fje - der - - pragt og
Bøl - - - gen,— „Hid O - li - ver! Stald - - bro - der Morgant!" Han
Pan - - - den, Hjer - tet svul - mer med stær - ke Kast, som

slø - ren de Ron - ce-vals Kløf - - - ter.
hen gjennem Klip - per-nes Sa - - - le.
Steen paa hans Vej spru-der Pi - - - le.
Kap - pens ras - - len - de Fol - - - der.
ven - der sig- In - - gen føl - - - ger.
Bøl - gen bry - der mod Stran - - den.

mf *cresc.*

f *dim.* *p*

Der so - - - - ver Ro - land paa sin Klip - - pe - stol. ________
Han ri - - - - der fra Nat - tens hvi - nen - de Blæst. ________
Og Klip - - - - pen bæ - ver som Skum paa Vand. ________
Af Staal er et Baand om hans Hjer - - te lagt. ________
Da blæ - - - - ser han væl - digt i O - - li - fant. ________
Men Staa - - - let hol - der om Hjer - - tet fast. ________

f *p*

Più lento, quasi à piacere

Han ligner dig, mit stol - te Fæ - dre-

cresc. *f* *p* *pp*

land! Al - e - ne staaer du paa din stej - le Tin - de og blæ-ser

ud din Sorg for al - le Vin - de, mens Fjender myl - - - dre tæt som Ha - vets

cresc. sempre *accelerando*

Sand. Og di - ne Vaa - - ben er af Kam - pen slø - ve, og di - ne

cresc.

rit. *a tempo* *p*

Søn - - - - - - - ner dø - ve, mens du for - blø - - der tyst bag Skjol - dets

rit. *p*

Allegro. *f*

Rand; af Kræf-ter har de nok, men in - gen Vil - lier; til

pp *ff*

eller: for Frank - rigs Lil - - - - lier!

f *dim.*

Kamp for Frank - rigs Lil - - - - lier! Mit Land du har en Jernring om dit

f *p*

p *molto cresc.* *ff*

Hjer - te, hvis ik - ke, var det bri - stet alt af Smer - te!

p *cresc.* *ff*

FAGER ER DEN BLIDE VAAR.

Allegro.

f *ten.*

1. Fa - ger er den bli - de
2. Mænd ——— og har I

Vaar med sin Sol med Blomst og Bla - de, Fug - lens
Mod, frem hvor Frank - - rigs Kamp - raab gjal - der, frem og

dim. *cresc.*

Slag paa Gre - - nens Sta - de,— hel - le - re dog Sværd end
for - - rest! Hel - - ten fal - der, Æ - ren le - - ver, Æ - - ren

cresc. *ff*

Spa - - de, Vaa - - ben - brag og Blod og Saar!
kal - - der Kæm - - per frem af E - - ders Blod!

ff

Høi - e - re Lyst, naar i
Klin - gen - de Skjol - - - de,

ff

rid - der - lig Kamp Mand i - mod Mand tør - ner sam - - - men,
ly - nen - de Sværd, syn - gen - de Bu - - er og Pi - - - le,

p

Jord - - bun - den drø - - ner af He - - ste - - nes Tramp, *ff* o - ver
det er min Glæ - - de, min Bryl - - lups - - færd med min

p *ff*

Blodstrømmens Damp ______ *p molto cresc.* bol - trer sig høit O - ri - flam - men, bol - trer sig
Hjer-tens - - kjær ______, Stri - den min Fred og min Hvi - le, Stri - den min

p molto cresc.

f høit O - ri - flam - - - - - - - men! 2. Er I
Fred og min Hvi - - - - - - le! E. v. d. Recke.

f *ff.*

VAAGN AF DIN SLUMMER.

Con anima, ma non troppo presto.

a piacere

pp

a tempo

p

Vaagn af Din Slum - mer, min dei - li - ge Brud, hør Stræn - ge - ne to - ne!
Hø - rer Du, El - ske - de? Vaagn un - der Lin, min Fred Du mig brin - ge!

Stjer - ner - ne blin - ke paa Him - me - lens Skrud, vaagn
Ik - ke mig ly - ster den skum - men - de Viin fra

cresc. *f ritenuto con espressione*

op og kom ud! Kom som et tin - dren - de
Mo - - - - sel og Rhin, bring mig Din Ro - sen - kind,

cresc. *f*

Stjer - - - ne - skud, her - - lig og prud!
fa - - ger og fiin, læg den til min!

dim.

pp

Fa - - gre - - ste Smyk - ke paa Nat - - -
Hid er jeg fløi - - et med Ild

pp

dim.

- - - him - lens Kro - - - - - - ne!
un - der Vin - - - - - ge!

E.v.d.Recke.

mf *p* *pp*

HERRE KONGE, BLIV HER!

Andantino.

1. Her-re Kon-ge, bliv her! O-ver Bjer-ge-nes Tin-derstaaer Fuld-maa-nens Skjær, bliv hos mig og for-glem Di-ne Fjen-der! Jeg gjemmer Dit Sværd, jeg gjem-mer Dit Sværd, om Din Hals den-ne Fletning jeg vin-der!

2. Her-re Kon-ge, saa siig, jeg maa føl-ge Din Ska-re som Væb-ner i Krig, i Dit Telt paa Din Blund ta-ge va-re! Lad mig bli-ve hos Dig, lad mig bli-ve hos Dig! Lad mig de-le Dit Savn og Din Fa-re!

più mosso.

ritenuto ed espressivo

p

En Kro - ne jeg gav for hver Lok af Dit Haar, et Ri - ge jeg gav for Din
Min Ro - - se skin - ner i Per - - le-skrud, i - me - dens jeg skin - ner i

Favn! Bed mig ik - - - ke bli - - ve! Hver Stund, der gaaer, gjæl - der
Staal; hvor Du træ - - der, slaaer jeg mit Pur - pur ud, at

f dim.

meer, gjæl - der Æ - - re og Navn! Ro - sa - mun - de, vi mødes
In - - tet skal stø - - de Din Saal; — Dag - nin - gen glø - der bag

p pp

snar - lig en Kvæld, tu - - sin - - de Gan - - ge ——— far - -
Skov og Fjeld, dei - - li - - ge Ro - - - se, ——— lev - -

f dim. pp

vel! ———
vel! ——— E. v. d. Recke.

1. 2.

dim. p pp

HERLIG ER KAMPEN.

Allegro e marcato.

f

Her-lig er Kam-pen Bryst i-mod Bryst, herligt, naar

f

Land - ser - ne splin - tre! Her-ligt, naar Sværde-nes Tun-ger faae Røst, Guldskjol-det

p

lu - er, som So-len i Øst, kon-ge-ligt svul-mer Hjer-tet af Lyst, Øi - ne-ne

cresc.

tin - dre. Gan - ger, stræk ud for min Brud og min

f

ff

Æ - re, bri-ste lad saa el - ler bæ - - - - - re!

ff

p

Her-ligt ef - ter Seir at hvi - le,

p

ven - de hjem fra blo - dig Høst, see de Skjøn - ne mod Dig i - le,

see dem smi - le, an - dre Ro - ser, an - dre Pi - le,

cresc.

an - dre Kam - pe Bryst mod Bryst!

cresc.

f

Har Du en Ven, som Dig aldrig for - lod, el - ler en tro El - sker - in - de,

har Du det ei, nu saa har Du Dit Mod, har Du Din Ung - doms skummen - de Flod, Jern i Din Se - ne, Ild i Dit Blod, Ver - den at vin - de!

Sad - len er Thro - ne, Svær - det Din Dron - ning, der er Du al - tid en Kon - - - - - ning!

E. v. d. Recke.

ROSAMUNDE!

Allegro.

a piacere

p *p*

Ro - sa - mun - - de! Den
Ro - sa - mun - - de! Paa
Ro - sa - mun - - de! Skal

f *p*

Quasi andantino.

duf - ten - de Lind, hvor - un - der vi sad, har end sit Blad, ___ og
Slot - tet bin - des en Blom - ster - krands i Kjer - ters Glands; ___ der
al - drig vi sees, min blom - stren - de Viv, min Trøst, mit Liv! ___ Jeg

p

Fug - len fløj - ter det sam - me Kvad bag løv - ri - ge Lin - - de - gre - - ne;
træ - de de skjøn - nes - te Da - mer en Dands paa tav - le - de Mar - - mor - ste - - ne;
hø - rer dit Navn fra det hvi - sken - de Siv, fra Sky, fra Bøl - ger og Ste - - ne;

dolce

dim.

Kil - dens Væld har end - nu sit Kluk, Vin - den sit løn - li - ge Suk; ___
Stjer - nen seer gjennem Ru - den ind, bleg - ner i Fest - hallens Skin; ___
Kon - gen spæn - der sit Sværd ved Lænd, stæv - ner til Kamp i - gjen; ___

dim.

Aft - nen er en - dnu saa klar og smuk,— Kon - - gen er e - ne!
midt i det let - te, for - tryl - len - de Spind Kon - - gen er e - ne!
ham følge tu - sin - de staal - klæd - te Mænd,— Kon - - gen er e - ne!

Allegro.

cresc.

ÆRE FOR HELTEN.

Allegro maestoso.

1. Æ - re for Hel - ten, som Skjæb - nen kan tvin - ge, trod - se den kjækt! Svær - det for den, som kan
2. Hil dig, du Stær - ke, hvem højt paa din Ba - ne In - gen har fulgt! Her - lig mig tyk - kes den

føre en Klinge, Lynet for den, som kan Lynstraalen svinge,
syngende Svane; stoltere Fugl dog har stoltere Vane,

Kronen for den, som kan bære dens Vægt! *p* Smykket med Purpur og
højt gaaer dens Flugt mellem Skyerne dulgt. Tusinde Smaafugle

kostbare Stene Kongen er stærk blandt de *f* staalklædte Mænd;
bygge bag Grene, Ørnen gaaer ensomt over dem hen;

cresc. stærkere dog hos en eneste Ven, *f* stærkest alene!
Kongen har tusinde staalklædte Mænd, Kongen er ene!

VINHØSTTOGET.

Allegro non tanto, ma con fuoco assai.

1. Vi dand - se med Lyst - kom med, kom med til Dands! I Ran - ker - nes Høst, med Vin - - løv- krands! Se! Vin - - bjergets Drot gaaer

2. Luft er hans Sind, hans Blik, hans Blik som Ild, som Dru - en hans Kind, hans Sjæl er vild; i Høst - - pi - ge - flok, med

3. Flam - mer - nes Aand hans Sjæl, hans Sjæl har Pagt; han spræn - ger hvert Baand med Magt, med Magt. Med Sang til sit Slot gaaer

ff f p f dim. 8

f p

1. ind til sit Slot med Cym - bler - nes Klang med Dands, med
2. Dru - - en i Lok - han vin - ker til Dands med Vin - - løv -
3. Vin - - bjergets Drot, i Ran - ker - nes Høst, med Lyst, med

f p

cresc. f ff

1. Sang, med Dands, med Dands, med
2. krands, med Vin - løv - med Vin - - - - løv -
3. Lyst med Lyst, med Lyst, med

cresc.

1. Sang!
2. krands.
3. Lyst.

ff

ff

2. Som
3. Med

Af Ingemanns Rejselyre.

ff

VIGNEROLEN

synger til sin Elskede.

Lento espressivo.

con dolore.

1. Din Kind er rød som Neg_li_ken, din Mund er frisk som en Gra_
hun_dred Kjerner Pi_niens Frugt be_staaer; hver en_kelt gjemmer
nyt_ter det mig, Cec_ca, at din Mund er frisk som en Gra_

1. nat_blomst, der ud_sprin_ger; som Per_ler_ne paa Ha_vets dy_be
2. Sød_me i sit In_dre, og al_le klyn_ge i den un_ge
3. nat_blomst, der ud_sprin_ger, at som en Per_le_skat fra Ha_vets

1. Bund er hvert et Ord, der fra din Læ_be klin_ger; dit
2. Vaar sig sammen tæt, de stør_re med de min_dre: som
3. Bund er hvert et Ord, der fra din Læ_be klin_ger, at

dim. *cresc.*

appassionato.

1. Haar er dunkelt som den stri_de Flod, dit Øj - - - e ly_ _ser som en
2. den har og dit Hjer_te hundred Rum; hver en - - - kelt gjem_mer paa en
3. Haa_ret bøl_ger som den dunk_le Flod, at Øj - - - et ly_ _ser som en

f

1. Al - - - ter_kjer - - - te; saa let som Fnug_get er din
2. El - - - skers Bil - - - led, og li - ge mild du er og
3. Al - - - ter_kjer - - - te, at let som Fnug_get er din

sf

dim. *p* *f* *a piacere.*

1. lil_le Fod, men ak! som Pi_nie_æb_let er dit Hjer_te.
2. li_ge grum mod al_le dem, der i dit Net sig hil_ded.
3. lil_le Fod, naar ak! som Pi_nie_æb_let er dit Hjer_te.

sf *p* *pp*

2. Af
3. Hvad

Af H. P. Holsts Ude og hjemme.

pp

EN RITORNELSANGER

blandt dandsende Landfolk.

Presto.

p

1. Sal _ ta _ _ rel _ la! Sal _ ta _
2. Har Ta _ _ ran _ te _ len Jer
3. Om de skjøn _ ne Ro _ mer _
4. Al _ le go _ de, gam _ le
5. Sal _ ta _ _ rel _ la! Sal _ ta _

ff *p* *p*

1. rel _ la! Dands til Man _ do _ li _ ne=Klang! Vil I før en Ta _ ran _ tel _ la, giv mig
2. stuk _ ket, Dand _ sen in _ gen En _ de faaer; og har Mun _ den jeg op _ luk _ ket, kan jeg
3. in _ der, Pi _ ge _ lu _ ner, Pi _ ge _ list, he _ de Hjer _ ter, rø _ de Kin _ der maa jeg
4. Dy _ der fast jeg sun _ get har i _ hjel. Giv til Pris nu e _ ders Ly _ der til et
5. rel _ la! Dands til Man _ do _ li _ ne Klang! Vil I før en Ta _ ran _ tel _ la, _ giv mig

cresc. *f*

1. Æm _ ne! Jeg har Sang! Vil I før en Ta _ ran _ tel _ _ _ _ _ _
2. syn _ ge he _ le Aar, og har Mun _ den jeg op _ luk _ _ _ _ _ _
3. syn _ ge først og sidst, he _ de Hjer _ ter, rø _ de Kin _ _ _ _ _ _
4. ly _ stigt Ri _ tor _ nel, giv til Pris nu e _ ders Ly _ _ _ _ _ _
5. Æm _ ne! Jeg har Sang! Vil I før en Ta _ ran _ tel _ _ _ _ _ _

cre _ scen _ do. *f*

f cresc.

1. la, giv mig Æm - ne!
2. ket, kan jeg syn - ge
3. der maa jeg syn - ge
4. der til et ly - stigt
5. la, giv mig Æm - ne!

ff *cresc.*

ff

1. Jeg har Sang! ....
2. he - le Aar. ....
3. først og sidst. ....
4. Ri - tor - nel! ....
5. Jeg har Sang! ....

ff leggiero. *p* *cre - scen - do.* *ff*

1.2.3.4de Vers | 5te Vers.

p

2. Har Ta -
3. Om de
4. Al - le
5. Sal - ta -

Af Ingemanns Rejselyre.

p *ff*

GIOVANNINO

synger til Maria Grazia.

Andantino amoroso non troppo lento.

1. Mer smuk og frisk du er end Po_me - rant - - sen,
2. hvor din let_te Fod paa Jorden træ - - der,
3. sa - lig den, der skal engang dig ej - - - e,

1. mer ren din Sjæl end Van_det i Fon_tai - - - nen, mer
2. af Sa_lig_hed hvert lil_le Græsstraa bæ - - - ver, i
3. en himmelsk Per_le han for Li_vet fin - - - der! Lyk - -

1. straa_len_de dit Blik end Paafugl_gland - - - sen og Gul_dets Blink paa Vin_gen af Pha_
2. fri - skest For_aarsgrønt sig Pi_nien klæ - - - der, og Fug - le_san_gen sig mod Himlen
3. sa - lig den, der skal en_gang dig ej - - - e, paa Jor_den alt han Pa - ra_di - set

1 2den Vers. 3die Vers.

1. læ - - - - - - - nen.
2. hæ - - - - - - - ver. Der,
3. vin - - - - - - - der! Lyk - der!

Af H.P. Holsts Ude og hjemme.

CARNEVALSBUKETTEN.

Allegretto molto grazioso.

1. Du Blom - ster - dusk saa spraglet og skjøn, med
2. Gra - nat - blomst rød, lig blus - sen - de Lyst, lig
3. Ved de Tæp - per blaae paa høj - e Al - tan Romer -

1. Nel - li - ke - busk, med Re - se - da grøn! I dit
2. bræn - den - de Glød i El - sker - bryst. Med
3. in - der staae, jeg dem kjen - de kan: Under

1. Sil - kebaand du er Fugl i min Haand, hvorhen, hvorhen vil du fly - ve? Hvor
2. Myrten i Baand du er Fugl i min Haand, hvorhen, hvorhen vil du fly - ve? Hvor
3. Ma - sken hist smiler hun for - vist, som ved hvorfra Blom - sten kom - mer, som

1. hen, hvorhen vil du fly - ve?
2. hen, hvorhen vil du fly - ve?
3. veed hvorfra den kom - mer. (Af Ingemanns Rejselyre.)

DEN SIDSTE CARNEVALSAFTEN.

Festen med de smaa Lys.

Allegro scherzando.

p Saa ly_stig til Car_ne_vals

Ef_ter_spil de tu_sind Smaaker_ter nu tæn_de vi vil, og gjæk_kes og le_ge med

Smaa_lys ved Nat, paa engang nu bli_ver al Ver_den be_sat. *ff* Sia ammaz_

za_ _ _ _ to!*) er Ma_ _ _ _ _ sker_nes *f* Lø_ _ _

pp *f* *ff* *p cresc.*

*) Den skal myrdes! — det sædvanlige Raab, naar en Kerte udpustes.

sen. Som Lyg_temænd sværmer den myldren_de By: det glim_ter, det lys_ner, det gjal_der i Sky. Faldt al_le Smaa_stjer_ner af Him_len her ned, og dandse nu med os i Nat_ten af_sted? Sia ammazza_ _ _ to! er Svær_ _ _mer_nes Lø_ _sen.

p *dim.* *pp* *mf* *f* *mf* *dim.* *p* *ff* *p* *ff* *f* *p* *ff* *p* *cresc.* *ff*

p

Det Ker_te_hav bøl_ger i tin_dern_de Glands; højt

ff

pp sempre staccato assai.

Lat_te_ren skingrer til Stjerner_nes Dands; med Lys rul_ler tu_sin_de Kar_me for-

f

bi: det glim_ter i Hus, paa Al_tan og paa Sti.

ff

p

De Smaa_lys ud_pu_stes og tæn_des paa_ny, skalk-

dim.

pp stacc.

ag_ti_ge Hænder dem snap_pe og flye. Vogt Ly_set og Li_vet! Hver sør_ge for Sit! Naar
mit brænder kla_rest, ud_pu_ster jeg dit.
ff
Sia ammaz_za_ _ _
f
to! er El_ _ _ _ sker_nes Lo_ _ sen.
p
ff
p cresc.
ff stacc.
dim.
Den skjøn_ne Sig_no_ra bedst Le_gen for_staaer, sin
p
p

pp

Ker - te hun tæn - der og Øj - et ned - slaaer; mens paa de u - skyl - di - ge

pp

mf dim.

Øj - ne du seer, dit Lys hun ud - pu - ster og flyg - ter og leer.

mf stacc. dim. f

ff p cresc.

Sia ammaz_za - - - - - to! er Pi - - -

ff f p cresc.

ff f

- ger - nes Lø - - - - sen. Nu

p ff

vogt Jer, paa Styl_ter_ne dand_se jeg kan, jeg Ker_ten ud_vif_ter paa
f pesante.
høj_en Al_tan; Sig_no_ren paa Sva_len ej gjæk_ke mig skal, mit
Lys kan jeg tæn_de paa Høj_en_lofts_sal.
ff
ff
p
Jeg
p
stacc.

pu_ster i Karmen, som rul_ler for_bi, og dril_ler de pyn_te_de Skjønne der_i; for

pp stacc.

Mun_den mig hol_der en sil_keblød Haand, og barn_lig mig gjæk_ker den

p *cresc.* *pp*

spø_gen_de Aand.................... Den

pp *pp*

Bar_ne_aand flyg_ter, naar Ly_set er slukt; de tu_sind Smaaflam_mer end

pp

ri - - tar - - dan - - - - do.

lys - ne saa smukt. I - mor - gen be - gyn - der den Fa - ste saa lang,

p ri - - tar - - dan - - - do.

a tempo *accelerando.*

p cre - - scen - - do.

Far - vel da mit Liv og min Lyst og min Sang!

p cre - - scen - - do.

stacc assai.

a tempo *accelerando.*

Presto.

ff

Prestissimo.

Far - vel da mit Liv og min Lyst og min Sang.................................!

Presto.

ff

ff

Prestissimo.

Af Ingemanns Reiselyre.

AFTEN PAA LOGGIEN.

Andantino quasi Allegretto.

p cresc. rit. dim. p

O - ver Hav og Bjerg og Flod kom jeg hid fra Nor - den; ej hvad Hjertet hist for - lod, fin - der det paa Jor - - - - - - - - den.

dim. sfp dim. p cresc. rit. dim. p pp

O, men her dog Øj - et ser, hvad ved Co - dans Strøm - me al - drig u - den Ve - mod mer Sjæ - len sig kan

p

dim.

drøm - - - - - - - - me!

pp

p cresc.

p

L'istesso movimento. (♩. = ♩)

dol.

Un - - - der - fuldt er her at staae;

pp

sa - - - ligt her at hvi - - - - - le:

pp

I hver Luft - ning Eng - le smaa vif - te og hen - smi - - -

p cresc.

le. Stil - le Nat paa frem_med

p cresc. *p*

Tag! *f* Flam - me_bjerg ved Vo - ven!

pp *f* *pp*

Vel - ske Nat - ter_ga - le - slag fra Le_mo_ne_sko - - -

dol. *piu animato.* *mf*

- - - - ven! Ny - e Him - mel!

sfp dim. *rit.* *mf* *piu animato.*

Ny - e Jord! Ny - e Tryl - le - stem - - - mer!

f

Fryd, jeg drøm - te om i Nord! *rit.* Fryd, jeg drøm - te

f *rit.*

om i Nord.

tempo I°

p

Nu jeg dig for - nem - - - - - - - - - - mer!

dim. *dol.* *pp* *pp* *pp*

Af Ingemanns Reiselyre.

I SYDEN.

af „Gunløg Ormetunge," dramatisk Digtning af K. Arentzen.

Con spirito.

1. Ja der er smukt i Sy_den, kan du tro, ja i Sy_den!
2. Ja der er smukt i Sy_den, kan du tro, ja i Sy_den!
3. Ja der er smukt i Sy_den, kan du tro, ja i Sy_den!

mf

1. Sig Himlen hvæl_ver al_tid dun_kel_blaa, og Solen skinner al_tid mild der_paa, og opad
2. Af Marmor hug_get stander fjern og nær Olympens e_vig un_ge Gu_de_hær i jordisk
3. Paa stolte Pil_ler hæver sig fra Jord den kristne Kirke hoitids_fuld og stor, ja der er

1. Husets Muur sig Ran_ker sno; ja smukt der er i Sy_den, kan du tro!
2. Skjønhed og i himmelsk Ro; ja smukt der er i Sy_den, kan du tro!
3. smukt i Sy_den kan du tro; ja smukt der er i Sy_den, kan du tro!

cresc. *f* *p*

mf

f

I DEN LILLE SKOV.

Andantino, quasi allegretto.

I den lil_le Skov nærved Ø_re_sund, der hvor Ved_bender Jor_den dæk_ke, skjød en Ran_ke op af den fro_di_ge Grund, for ved Bø_gens Barm sig at læg_ _ _ ge. Kan jeg vi_ _de, hvordan, var det Storm el_ler Slud, som slog ind mellem Lundens Grene, men den Vedbendran_ke gik ha_stig ud og nu stan_der Bøgen a_le_ _ _ne.

p

poco accelerando.

f

ritenuto.

dim.

p

pp

con moto.

Men hvi væl ger den ei en anden i - gjen, der er nok iblandt Vedbende -

p e leggiero.

ritenuto.

vrim - len? O de kryber al - le langs Jorden hen, men min Bøg jo sky - der mod Him - len.

f

a tempo.

Men hvorfor ik - ke da Capri - folien fiin, den hvis høi - rø - de Blom - ster lu - er, og hvor

p

for ikke da den vil - de Viin el - ler den med de funklen - de Dru - - - - er; El - ler

cresc. *fz* *p*

og de Rosermed pragtfuldt Blus, der om slyn_gede Greensig flok_ker, eller og den stil_le Con-

vol_vo_lus med si_ne besked_ne Klok - - ker? Ja hvor - for og hvor-

poco accelerando. *ritenuto.*

for? den sla_drende Mund har Spørgsmaal nok uden Ende, retsom vidste jeg Kjær_ligheds

ritenuto.

skjulte Grund, hvi den kun vil een_gang bræn - - - de. G. R.

EN SOMMERNAT.

Molto sostenuto; ma non troppo lento.

dolcissimo.

1. Høit o - ver Bø - gens Top der
2. De lan - ge Skyg - ger maa med
3. "O min - des du den gang, da
4. Vi fol - ded ud vor Knop og
5. Men Ro - sen stod saa tyst, og
6. En Gy - sen sag - te gaaer i
7. O lad mig dunk - le Jord, hvad

pp

1. gaaer en Stjer - ne op og sku - er ned til
2. Taa - ge slø - ret paa hen svæ - ve tyst og
3. vi, mens Lær - ken sang, op - vaag - ne - de ved
4. vox - te sam - men op; men Stor - men snart vort
5. gjem - te i sit Bryst al Sød - hed, som den
6. gjen - nem Sko - vens Haar, fra Ø - sten far - ves
7. a - nen - de jeg troer, be - kjen - de for dit

cresc.

1. Sko - vens dunk - le Kro - ner, og
2. lang - somt o - ver Mo - sen; og
3. For - aars so - lens Lu - e? Og
4. spæ - de Løv ad spre - der; dog
5. hem - me - ligt be - va - red; kun
6. ble - ge Him - lens Kin - der; hver
7. tau - se Mo - der - hjer - te; du

pp

fz

1. dybt fra fjer _ _ ne Krat i stil _ le Som _ mer _ nat der
2. saa for _ tro _ _ lig, øm som i en El _ _ skovs drøm ud _
3. da dit sø _ _ de Blik mit Øi _ _ e hen _ _ rykt fik med
4. af vort kor _ _ te Liv har Kjær _ lig _ he _ _ dens Bliv jo
5. Stjer _ _ nens Søl _ _ ver _ glands i Dug _ _ gens Per _ _ le _ krands lød
6. Stjer _ ne slum _ _ re vil og luk _ _ ker Øi _ _ et til, mens
7. kjen _ _ der vist mit Savn, _ o lad mig i din Favn ud _

mancando.

1. ly _ _ de Nat _ ter _ ga _ lens øm _ me To _ _ _ _ _ _
2. aan _ _ der Li _ _ lien tu _ _ sind Suk til Ro _ _ _ _ _ _
3. al sin he _ _ de Læng _ _ sels Kraft at sku _ _ _ _ _ _
4. skabt en sa _ _ lig Sum af E _ _ vig he _ _ _ _ _ _
5. El _ _ skov a _ _ nen _ de for _ tol _ _ ke Sva _ _ _ _ _ _
6. Nat _ _ ten, Sor _ _ gens hul _ _ de Ven for _ svin _ _ _ _ _ _
7. græ _ _ de al min Ve _ _ mods sø _ _ de Smer _ _ _ _ _ _

morendo.

m.s.

pp

1. ner.
2. sen.
3. e?“
4. der.
5. ret.
6. der.
7. te. Chr. Winther.

fz

KJÆRLIGHEDENS PHILOSOPHI.

(Shelley.)

Allegretto grazioso.

leggiero. *pp* *p* *cresc.* *p*

Med Ha_vets bru_sende Vande for_e_ner sig

Skov_bæk_kens Kluk, og e_vig i Luf_ten blan_de sig Vin_de_nes

cresc. *p*

øm_me Suk. Det er ej Na_tu_rens Me_ning at

pp *cresc.*

staae det En_kel_te bi, Alt stræ_ber jo mod en For_e_ning_

f *dim.* *p*

dol.

ak, hvor-for ik-ke vi? ak, hvor-for ik-ke vi?

cresc. f

p a tempo.

ak, hvor-for ik-ke vi?

Lento a piacere. a tempo.

f p f pp

p

See! Bjer-ge-ne kys-se jo Him-len, og Bølge ta'r

cresc.

p p

Bøl-gen i Favn, med et Kys hvert Blom-ster i Vrim-len be-troer en

pp *cresc.* *f*

Sø_ster sit Savn. Og So - len kjæ - ler for Dys - sen, til

pp cresc.

dim. *p*

Krat stjæ_ler Maa_nen sig_ ak, hvor - til dog al den Kys - sen,

f *dim.* *p*

dol.

kys_ser du ik - ke mig, kys_ser du ik - ke mig,

cresc. *f*

p a tempo.

kys_ser du ik_ke mig?

Lento a piacere. a tempo. (Ved Caralis.)

f *p* *f*